

ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ, ਜਾਗਤ ਮੁਸੀਅਤ ਹਉ ਰੇ ਭਾਈ ॥

ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਰੋਧੀ ਉਠੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਤਾਰਪੀਡੋ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ
ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਭੰਡੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਤੇਜ਼ ਕੀਤੇ ।

ਇਸ ਦੀ ਇਸ ਕਲਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ 'ਸੌਦਾ ਸੰਪਾਦਕ' ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਬਿਹਤਰ
ਰਹੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸੱਚੇ ਸੌਦੇ ਡੇਰੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦਾ ਨਾਮ 'ਸੌਦਾ ਸਾਧ' ਰੱਖਿਆ ਹੈ ।

ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਠਿੰਡਾ, ਫੋਨ : +91-98554-80797

Email: Kirpalsinghbathinda@gmail.com

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਮਾਲ ਨੂੰ ਚੋਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪਿੰਡ ਜਾਂ ਮੁੱਹਲਾ ਵਾਸੀ ਇੱਕ ਚੌਕੀਦਾਰ
ਰੱਖ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗਲੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਹੋਕਾ ਦਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ 'ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ
ਭਾਈ ।' ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਵਾਲਾ ਇਹ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਜਾਗ ਪਵੇ । ਜੇ ਘਰ ਦਾ
ਮਾਲਕ ਜਾਗ ਪਵੇ ਤਾਂ ਚੋਰ ਲਈ ਚੋਰੀ ਕਰਨੀ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜਾਗੇ ਹੋਏ ਵੇਖ ਕੇ
ਚੋਰ ਦੌੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਹੋਣੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਨੂੰ ਪੰਥਕ ਅਖਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੀਡੀਆ ਵੀ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ
'ਕੂਕਰ' ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਧਰਮ 'ਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਹੋਕਾ ਦੇਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਤੇ ਹੋਕੇ ਦੀ
ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਜਾਗਣਾ ਤੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਚਾਉਣਾ ਪੰਥ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ । ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੂਕਰ
ਅਖਵਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਧਰਮ 'ਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਕੋਈ ਅਵਾਜ਼ ਨਾ ਦੇਣ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਚੋਰ ਤੇ ਕੁੱਤੀ ਰਲ ਗਏ' ।

ਜੇ ਕੁੱਤੀ ਚੋਰ ਨੂੰ ਭੌਂਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਹੀ ਭੌਂਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਤੀ ਪਾਗਲ ਹੋ
ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਹਲਕਾ ਗਈ ਹੈ । ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹਲਕਾਈ ਹੋਈ ਕੁੱਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਰੱਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ, ਉਸ
ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਲਕਾਈ ਕੁੱਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਾਏ ਦੀ ਤਾਂ ਪਹਿਚਾਣ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ
ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਆ ਜਾਵੇ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦੇਣਾ ਹੈ । ਹਲਕਾਈ ਕੁੱਤੀ ਦੇ ਕੱਟੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਮੌਤ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ । ਜਿੱਥੇ ਹਲਕਾਈ ਕੁੱਤੀ ਨੂੰ
ਘਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਜੇ ਘਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਜਾਗਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਜੇ ਕੋਈ ਚੋਰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ
ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਤਰ ਦਿਮਾਗ ਹੀ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ।

ਅੱਜ ਪੰਥ ਦੀ ਤ੍ਰਾਸ਼ਦੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਤਰ ਦਿਮਾਗ ਚੋਰ ਨੇ ਹੀ ਕੁੱਤੀ ਦਾ ਭੇਸ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ
ਫਲਸਫੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ । ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਜਾਗੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਸ
ਚੋਰ/ਕੁੱਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹ ਗਏ ਅਤੇ ਨਿਸਚਿਤ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਹੁਣ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਫਲਸਫੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ
ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਚੋਰ ਤੇ ਕੁੱਤੀ ਰਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ । ਪਰ ਉਹ ਇਤਨੇ ਭੋਲੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਚੋਰ ਕੁੱਤੀ ਰਲਣ ਤੋਂ ਵੀ
ਗੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਹਨ, ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ
ਖਜਾਨੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਲੁੱਟਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਲੁੱਟ ਕੇ ਤਹਿਸ਼ ਨਹਿਸ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦਾ
ਜਿਹੜਾ "ਕੂਕਰ" ਪੰਥ ਨੂੰ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੋਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਭੌਂਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਅਫਸੋਸ ਦੀ
ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਗੇ ਹੋਏ ਜਿਹੜੇ ਪੰਥ ਦਰਦੀ ਹਾਲੀ ਵੀ ਉਸ ਹਲਕੀ ਕੁੱਤੀ ਅਤੇ ਚੋਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ
ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋ ਰੂਪਾਂ ਵਾਲੀ ਕੁੱਤੀ ਅਤੇ ਚੋਰ ਪੰਥ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂ ਖਤਰਨਾਕ, ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਪਤਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੌਂਕਦੀ
ਬਹੁਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਅਤਿਅੰਤ ਲੋੜ ਹੈ ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਗੇ ਹੋਏ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਖੌਤੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਗ਼ਬਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣਾ ਪੰਥ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘਾਤਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਗੁਰੂ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ' ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਇਹ ਅਖੌਤੀ ਗ੍ਰੰਥ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਆਪਾ ਵਿਰੋਧੀ ਰਚਨਾ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਧਰਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਭਾਗੀ ਦੁਬਿੱਧਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਤਨੀ ਦੇਰ ਇਸ ਅਖੌਤੀ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਵਾਲਾ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਉਤਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਧਰਮ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਖੌਤੀ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਮੰਜ਼ੀ ਚੁਕਵਾਉਣ ਲਈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਪ੍ਰਬਹਾਰ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਸਰਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਚੱਲਣ ਦੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਗੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦਾ ਪੁਨਰ ਮੂਲਅੰਕਣ ਕਰਨ। ਇਸ ਸੰਪਾਦਕ ਨੂੰ ਇਹ ਭਲੀਭਾਂਤ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵੀਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਹੀਣੇ, ਵੱਖ ਵੱਖ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਬਣ ਚੁਕੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ 'ਚੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗਾਹਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਡੇਰਾਵਾਦ ਅਤੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਜ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਾਗੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖ ਇਸ ਨੂੰ ਧਰਮ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਸੀਹਾ ਸਮਝ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਬਣ ਗਏ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਡੇਰੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਪਾਦਕ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੌਦਾ ਸਾਧ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਜਗ ਜਾਹਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਹਜ਼ੂਰ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠੀਆਂ ਪ੍ਰਬਹਾਰਾਂ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸੰਪਾਦਕ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਵੀ ਇਸ ਵਲੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਿੱਖ ਧਰਮ 'ਤੇ ਹੋਏ ਮਾਰੂ ਹਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਉਣ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੇਖੋ ਜੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਧਰਮ ਦਾ ਕਿਤਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਡੇਰੇਦਾਰ ਅਤੇ ਦੇਹਾਗੀ ਗੁਰੂਢੰਮੁ ਕਿਤਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪੰਥਕ ਅਖਬਾਰ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭੰਡਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਜੜੂਰ ਆਰਐਸਐਸ. ਦੀ ਚਾਲ ਹੈ।

ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਹੋਰ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਤੋਂ 'ਸੇਵਾ' ਵਜੋਂ ਮਿਲੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੀ ਕੇਵਲ 'ਨਿਜੀ ਆਮਦਨ' ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਹੀ ਤਾਂ ਫਿਰ 'ਸੇਵਾ' ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤਮ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸਮਝੇ। ਇਥੇ ਸਾਡੇ 'ਸੇਵਾਦਾਰ' ਕੌਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਕ ਪੰਜਾਬੀ 'ਟੋਵੀ' ਉਤੇ ਸਾਡੇ ਦੇ ਅਰਥਪਤੀ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਇੰਟਰਵੀਊ 'ਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਹਨ ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਦੂਜੇ ਹਨ ਸੰਤ ਢਡਰੀਆਂ ਵਾਲੇ।

ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਖਰੇ ਵਖਰੇ ਪੜ੍ਹ ਲਉ :

ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ : ਢਡਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕੱਚੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰ ਕੇ, ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੀਰਤਨ ਕੇਵਲ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੱਚੀ ਬਾਣੀ ਜਾਂ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਨਹੀਂ।

ਸੰਤ ਢਡਰੀਆਂ ਵਾਲੇ : ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੱਚੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੇਰਾ ਮਕਸਦ, ਅਨਪੜ੍ਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਕਵਿਤਾ ਰਾਗੀਂ, ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਲ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਜੇ ਚੜ੍ਹਾਵਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਅਪਣੇ ਉਤੇ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਰਦਾ ਸਗੋਂ ਸਲੂਲਾਂ-ਕਾਲਜਾਂ ਉਤੇ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗਾਰੀਬ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਛੀਜ਼ਾਂ ਵੀ ਕੱਲੇ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ : ਉਹ ਮੇਰੀ ਕਿਰਤ ਕਮਾਈ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ।

ਸਾਡਾ ਮਕਸਦ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਹਮਾਈਤ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕੇਮ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਗੱਲ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਬਾ-ਕੀਰਤਨ ਰਾਹੀਂ 'ਸੇਵਾ' ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਲੀ ਲੱਕ ਅੱਜ ਕਰੋੜਪਤੀ ਤੇ ਅਰਥਪਤੀ ਵੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਧਨ ਨੂੰ 'ਅਪਣਾ' ਸਮਝ ਕੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗਾਰੀਬ ਤੇ ਲੋੜਵੰਦ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੇ ਜਾਂ ਅਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਬਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਦਿਖਾ ਕੇ, ਸੁਗਰੂ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਵਲੋਂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਜਿਉਂ ਦਾ ਤਿਉਂ ਚੱਲਦਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਇਮੋਸ਼ਨਲ (ਜਜਬਾਤੀ) ਬਲੈਕਮੇਲਿੰਗ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਰੱਖੇ।

ਦਸੰਬਰ 2007 ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਜਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੱਸਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਿੱਛੋਂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁਲਾਗਾ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਇਸ ਸੰਪਾਦਕ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ 2008 ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ

ਜਾਤੀ ਹਮਲੇ ਕਰਕੇ ਭੰਡੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਨਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਛੇਕੇ ਜਾਣ ਪਿਛੋਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੇ ਫਿਰ ਤੂਲ ਪਕੜੀ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਪ੍ਰੋ: ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਭੰਡੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਹੁਣ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹਲਕਾਈ ਕੁੱਤੀ ਵਾਂਗ ਭੌਂਕਦੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮਿਤੀ 17 ਮਾਰਚ ਦਾ ਸੰਪਾਦਕੀ ਹੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਵੇਖ ਲਓ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਡੇਰੇਦਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਚੰਗਾ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਡੇਰੇਦਾਰ ਤਾਂ ਕੀਰਤਨ ਵੇਚ ਕੇ ਗਰੀਬ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਕੂਲ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਕੀਰਤਨ ਵੇਚ ਕੇ ਆਪਣੀ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਧਾ ਕੇ ਅਰਬਪਤੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕੀਰਤਨ ਵੇਚ ਕੇ ਅਰਬਪਤੀ ਬਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਦਸਵੰਧ ਹੀ ਪੰਥਕ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਖਰਚ ਦੇਣ ਜਾਂ ਪੰਥਕ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਦਸਾਂ ਨਹੁੰਆਂ ਦੀ ਕਿੱਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਵਲੋਂ ਬਣਾਈ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਣ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੀ ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਣ।

ਅਸਿੱਧੇ ਰੂਪ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਦਸਵੰਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੱਕਸਟ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਤਜਵੀਜ਼ ਸ਼ੁਦਾ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੈਜੈਕਟ ਪੂਰੇ ਹੋ ਸਕਣ। ਹੁਣ ਇਸ ਟੱਕਸਟ ਦੀ ਡੀਡ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਵੇਖੋ, ਇਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਦੋਵੇਂ ਤੀਵੀਂ ਪੁਰਸ਼ ਆਪ ਹੀ ਹਨ।

FORM IV (SEE RULE-8)

1. Place of Publication	Chandigarh
2. Periodicity of its publication	Daily
3. Printer's Name	S. Joginder Singh
Nationality	Indian
Address	# 3037, Sec-19D, Chandigarh
4. Publisher Name	S. JOGINDER SINGH
Nationality	Indian
Address	# 3037, Sec-19D, Chandigarh
5. Editor's Name	S. JOGINDER SINGH
Nationality	Indian
Address	# 3037, Sec-19D, Chandigarh
6. Name and Address of Company who own the newspaper and shareholders holding more than one percent of the total capital.	M/s Jagjit Publishing Co. Ltd. #3037, Sec-19D, Chandigarh.
	1. S. JOGINDER SINGH #3037, Sec-19D, CHANDIGARH
	2. MRS. JAGJIT KAUR #3037, Sec-19D, CHANDIGARH

I, Joginder Singh hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Sd/-
(S. Joginder Singh)
Publisher

ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਝੂਠ ਬੋਲਣ 'ਚ ਇਤਨੇ ਮਾਹਰ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੈਂਕੜੇ ਵਾਰ ਐਲਾਨ ਕਰ ਚੁਕੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੀ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪੰਥ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਲੋਂ ਕੱਢੇ ਜਾ ਰਹੇ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵੀ ਉਹ ਆਪ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਟੱਕਸਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਸੰਕੇਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰੁਪਈਆ ਤਨਖਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਟੱਕਸਟ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਪੈਸਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਖਰਚ ਰਹੇ। ਹੈ ਨਾ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ, ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਰੁਪਏ 'ਚ ਗੁਜਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ 20-25 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਈਆ ਤਨਖਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਚਪੜਾਸੀ ਪਿੱਟ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਮਹਿਂਗਾਈ ਨੇ ਲੱਕ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁਜਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦਾਨ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤਾ-ਦੋਵੇਂ ਤੀਵੀਂ ਪੁਰਸ਼ ਨੇ। ਦਿੱਤਾ ਕਿਸ ਨੂੰ-ਖੂਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ। ਫਿਰ ਵੀ ਬੜੇ ਮਹਾਦਾਨੀ! ਜਾਨੀ ਕਿ ਮਦਾਰੀ ਵਰਗੀ ਐਸੀ ਹੱਥ ਫੇਰੀ ਕਿ ਇੱਕ ਜੇਥੇ 'ਚ ਕੱਢ ਕੇ ਦੂਜੀ ਜੇਥੇ 'ਚ ਪਾ ਲਏ ਤੇ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਵੀ ਬਣ ਗਏ।

ਦੂਸਰਾ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਵੀ ਵੇਖੋ, ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਾਲੇ ਸਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਅਡਜ਼ਸਟ ਕਰ ਲਿਆ, ਕੋਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੋਈ ਜ਼ੋਨ ਇੰਚਾਰਜ, ਕੋਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ 30 ਤੋਂ 35 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਅਖਬਾਰ ਵਲੋਂ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲੇ ਦਾ

ਮੁੜਾ ਜੋ ਅਮਰੀਕਾ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ 14 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੰਧਬਾਰਾਂ ਲਈ ਜਾਨ ਤੌੜ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਇਸਤਿਹਾਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਤਾਂ ਕੀ ਦੇਣੀ ਸੀ, ਟੈਲੀਫੋਨ ਤੇ ਸਕੂਟਰ ਦੇ ਤੇਲ ਲਈ ਖਰਚੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਲੈਕਮੇਲ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਿਹਾਰ ਲਿਆਉ ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਓ, ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਵੀ ਪੂਰੇ ਕਰੋ।

ਮਦਾਰੀ ਵਾਂਗ ਹੱਥ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਸੰਪਾਦਕ ਦੀ ਹੋਰ ਹੱਥ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਵੇਖੋ। ਜਿਸ ਡੇਰੇਦਾਰ ਦੇ ਮਗਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੱਥ ਧੋ ਕੇ ਪਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਇਸਤਿਹਾਰਾਂ ਦਾ ਸੌਂਦਾ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਰੁਧ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲੱਗਣੀਆਂ ਹੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਬਲਕਿ ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਵੀ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਗਰੀਬ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਬਾਬੇ, ਸਮਾਜ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਗਰੀਬ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੌਟੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਮੌਟੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਤਨਾ ਕੁਝ ਲਿਖ ਕੇ ਉਸੇ ਡੇਰੇਦਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੰਗਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਸੰਪਾਦਕ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਇਸ ਕਲਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ 'ਸੌਂਦਾ ਸੰਪਾਦਕ' ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਬਿਹਤਰ ਰਹੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸੱਚੇ ਸੌਂਦੇ ਡੇਰੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦਾ ਨਾਮ 'ਸੌਂਦਾ ਸਾਧ' ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਵਾਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਪੰਥਕ ਸੇਵਾ ਦਾ ਹਾਲ ਵੀ, ਇਸ ਦੇ ਅੰਧਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ‘ਅਜ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ’ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਛਾਪੇ ਲੇਖ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਵੇਖੋ :

- ‘ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ “ਗੁਰਗੱਦੀ” ਵਰਗੀ ਰਵਾਇਤ ਨਹੀਂ ਤੋਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ‘ਸ਼ਬਦ’ ਨੂੰ ‘ਗੁਰੂ’ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ?
- ਜਿਸ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਨੇ ‘ਜਨੇਊ’ ਪਹਿਨਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ ਨੂੰ ‘ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ’ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਗੁਰਗੱਦੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇ, ਉਸ ’ਤੇ ਨਾਸਮਾਨ ਸਗੀਰ ਦੇ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਬਿਠਾਵੇ, ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਨਾਰੀਅਲ ਵਰਗੇ ਰੱਖ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਅਤੇ ਮੱਥੇ ਤਿਲਕ ਲਾਉਣ ਵਰਗੀ ਪ੍ਰੰਪਰਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੇ, ਇਹ ਸਭ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਨੂੰ ਹਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। (10 ਸਤੰਬਰ 2006)।
- ਸਿੱਖ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਭਾਈ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਨੂੰ ਵਾਰਸ ਬਾਪ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਗੁਰਗੱਦੀ ਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਿਰਫ਼ ‘ਸ਼ਬਦ’ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮੰਨਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦਾ ਗੁਰੂ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ।
- ‘ਗੁਰਗੱਦੀ’ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਇੱਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ‘ਗੱਦੀ’ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬ। (2 ਸਤੰਬਰ 2006)।
- ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਥਾਨ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਗ੍ਰੰਥੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਕਰਮ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। (2 ਮਈ 2007)।
- ਵਿਦਵਾਨ ਆਪਣੇ ਕੋਸ਼ਲ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੰਥ ਅਤੇ ਪੰਥ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਖਾਲਸਾ ਗੁਰਮਤਿ

ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸੈਲੀ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ।

8. ਕੀ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਸੰਤ, ਭਗਤ, ਸਿੱਖ, ਭੱਟ, ਸਿੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਬਿਆਨਣ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖ ਹਨ ? (12 ਮਈ 2007)।

9. ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਮੇਂ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿੱਚ ਰਲਾ ਪੈਣਾ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। (2 ਮਈ 2007)।

10. ਬਾਣੀ ਵੀ ਉਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੈ, ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੀ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਉਤਰਦੀ ਹੈ। (1 ਜਨਵਰੀ 2007) ਭਗਤ ਧੰਨਾ.... ਦੇ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ। ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੈਲੀ ਅਲੱਗ ਹੈ।.....

11. ਹਥਲੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸੁੱਖ ਨੂੰ ਬਿਆਨਿਆ ਹੈ ਪਰ ਕਿਉਂ ? (ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਚਿੰਨ੍ਹ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਘਾਟ ਰਹੀ ਹੈ ?

12. ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਨੂੰ ਬਲ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਰਚੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ (ਪੋਥੀ) ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ।....

13. ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਕਥਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੁਖਤਗੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧੰਨਾ ਜੀ ਦੇ ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਵਿੱਚ ਰਚੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ : 'ਰੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ ॥'....

14. ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸੈਲੀ, ਰਾਗ ਆਸਾ ਦੇ ਰਚੇ ਭਗਤ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸੈਲੀ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਚਨਹਾਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸੈਲੀਆਂ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

15. ਇਹੀ ਕੁਝ ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ। (ਭਾਵ : ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਮਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੀ ਪੋਥੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮੂਲੀਅਤ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵੰਤ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

16. ਕੀ ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ? (ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਚਿੰਨ੍ਹ)

17. ਕੀ ਇਸ ਬਾਣੀ ਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਫਲਸਫੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਹੈ ? (ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਚਿੰਨ੍ਹ)

18. ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਫਲਸਫੇ ਨੂੰ ਬਿਆਨਣ ਵਾਲਾ ਗ੍ਰੰਥ ਕਿਉਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?

19. ਇਸ ਨੂੰ ਮੱਧ ਕਾਲ ਦੇ ਸੰਤਾਂ, ਭਗਤਾਂ, ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥ ਕਹਿਣਾ ਵਧੇਰੇ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ? (21 ਅਪ੍ਰੈਲ 2007)

ਇਹ ਤਾਂ ਦਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾਲੀ ਦਾਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਖਬਾਰ ਫਰੋਲੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ। ਅਗੱਸਤ 2009 'ਚ ਬੀਬੀ ਸੁਰਿਦਰ ਕੌਰ ਨਿਹਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਇੰਡੀਆ ਅਵੇਅਰਨੈਸ ਵਿੱਚ ਛਪ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਚਰਚਾ ਹੋਈ, ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਵਲੋਂ ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਕਾਵਾਦੀ ਸੁਆਲਾਂ ਦਾ ਸਮਾਧਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਲੇਖ ਲਿਖੇ, ਜਿਹੜੇ 'ਸੱਚ ਦੀ ਪਟਾਗੀ' ਅਤੇ ਇੰਡੀਆ ਅਵੇਅਰਨੈਸ ਵਿੱਚ ਛਪਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵੈਬਸਾਈਟਾਂ 'ਤੇ ਪਾਹੇ ਗਏ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਬਾਂ ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅੰਕਾਰੀ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਸੌਂਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਨੇ ਬੜੇ ਅੰਕਾਰ ਭਰੇ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ, “ਮੈਂ ਜੁਹੇ-ਬਿੱਲੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਵਾਂ-ਚਿੜੀਆਂ ਦੀ ਚੀਂ ਚੀਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।” ਇਸ ਸੌਂਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਜੀ ਡਾਇਰੀ 'ਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਪਿਆ ਕਿ “ਅਮਰੀਕਨ ਪ੍ਰੋ: ਦੇ ਸੁਆਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲੱਭਣ ਲਈ ਉਹ ਤਾਂ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ 'ਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਦਤ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੀਝੀਆਂ ਵਰਗੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਕੋਠੀ 'ਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਤ੍ਰੇੜਾਂ ਲੱਭਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੀਟਿੰਗ 'ਚੋਂ ਕਿਰ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਰਾਈ ਦਾ ਪਹਾੜ ਬਣਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।”

ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ “ਪੂਰੀ ਖੋਜ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਗਏ ਲਏ ਬਿਨਾ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਖਣਗੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੰਥ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਹੋਵੇ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਣ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਲਿਖਣਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਰਐਸਐਸ ਨੇ ਬੈਲੀਆਂ ਅਤੇ ਗੋਲਕਧਾਰੀਆਂ ਨੇ ਗੋਲਕਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।” ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਲਿਖਣਾ ਬੁਖਲਾਹਟ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੀ ਪਰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਖਣਗੇ।

ਪਰ ਜਿਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ‘ਜਿਉ ਕੂਕਰ ਹਰਕਾਇਆ, ਧਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਇ ॥ ਲੋਭੀ ਜੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਖੁ ਅਭਖੁ ਸਭ ਖਾਇ ॥’ ਵਾਲੀ ਬਣ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ 2010 ਦੇ ਸੰਪਾਦਕੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ “ਸ਼੍ਰੀ ਚੰਦ ਦੇ ਨਿਰਮਲਿਆਂ ਤੇ ਉਦਾਸੀਆਂ ਨੇ ਹੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ‘ਪੈਖੀ ਸਾਹਿਬ’ ਤਬਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸਾੜੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੰਗਾਂ ਯੁਧਾਂ ਦੌਰਾਨ ‘ਪੈਖੀ’ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਈ। ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ‘ਚੋਲਾ’ ਤਾਂ ਤਬਾਹ ਨਾ ਹੋਇਆ, ਖੜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਬੱਚ ਗਈਆਂ, ਬਾਕੀ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਹਰ ਲਿਖਤ ਤੇ ਯਾਦਗਾਰ ਅਤੇ 35 ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਹਰ ਲਿਖਤ ਤੇ ਯਾਦਗਾਰ ਤਾਂ ਬਚ ਗਈਆਂ ਪਰ ਯੁਧਾਂ ਨੇ ਕੇਵਲ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਬਾਣੀ ਹੀ ਤਬਾਹ ਕਰਨੀ ਸੀ? ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਵਾਰ ਵਾਰ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਬੀੜਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਦੀ ਰੀਤ ਚਲਾਈ (ਤਾਂਕਿ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਮਿਟ ਜਾਣ)..... ਇਹ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰ, ਲਗ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ..... ਹੋਰ ਵੀ ਬੜੇ ਧਰਮ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਪੂਜਯ ਗ੍ਰੰਥ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਸਸਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅੱਖਰ, ਲਗ ਮਾਤਰਾ’ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਗੁਨਾਹ ਨਾ ਬਣਾਇਆ। ਕਿਉਂ? ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਆਇਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ? ਨਿਰਮਲਿਆਂ ਤੇ ਉਦਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਸਭ ਕਿਉਂ ਸੁਝਿਆ? ਸੋਚਣ, ਵਿਚਾਰਨ ਤੇ ਖੋਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।.... ਪਰ ਜਿਉਂ ਹੀ ਕੋਈ ਸੱਚ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਪੈਰ ਪੁੱਟਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਮਲੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਹੀ ਰੌਲਾ ਪਾ ਦਿੱਦੇ ਹਨ, “ਵੇਖੋ ਜੀ, ਇਹ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਉਤੇ ਕਿੰਤੂ ਕਰਦਾ ਹੈ।”....

ਇਹ ਲਿਖ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਜਾਗ੍ਰਤ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਸਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਜੂਰ ਖੜਾ ਕਰੇਗਾ, ਉਥੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਕਥਨ ਨੂੰ ਬਲ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ’ਤੇ ਵੀ ਕਿੰਤੂ ਕਰਨਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀ.ਡੀ., ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਵੀ ਅਰਦਾਸ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸ਼ਬਦ ਭਗਉਤੀ ਅਤੇ ਨਿਤਨੇਮ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ’ਤੇ ਕਿੰਤੂ ਪ੍ਰੇਤੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਬਲਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ’ਤੇ ਕੋਈ ਕਿੰਤੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੰਥਕ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਹੀ ਇੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਰਦਾਸ ਅਤੇ ਭਗਉਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ।

ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਅੱਜ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਕੇ ਇਤਰਾਜਯੋਗ ਰਚਨਾ ਕੱਢ ਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰੀ ਬਾਣੀ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਪੇਖੀ ਬਣਾ ਲਈ ਤਾਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਇਹ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਗੇ। ਆਪਣੇ ਇਸ ਸੰਕੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਅਜਿਹਾ ਕਈ ਵਾਰ ਲਿਖ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਸੋ ਇਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰੋ:

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਭੰਡੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ 'ਤੇ ਕਿੱਤੂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਲ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਕਿ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਮਸਲਾ ਕਦੇ ਹੱਲ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਜੇ ਹਾਲੀ ਵੀ ਇਸ ਸੌਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗਲਤ ਅਤੇ ਸੌਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਨੂੰ ਠੀਕ ਦੱਸਣ ਤਾਂ ਦੱਸੋ, ਡੇਰੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਰਧਾਲੂਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸੌਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫਰਕ ਹੈ?

ਸੌਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਦੇ ਇੱਕ ਕੱਟੜ ਸਮਰਥਕ (Prof. Inder Singh Ghagga) ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੋਨ ਕਰਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੰਥ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਇੱਕ ਇਹ ਖਬਰ ਵੀ ਲੁਆ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਲਈ ਜਾਵੇ ਕਿ “ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਆਲ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ‘ਭਗਉਤੀ’ ਦੀ ਵਾਰ, ਜਾਪ ਅਤੇ ਸਵੱਈਏ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਕਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਖਬਰ ਲਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸੌਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਜੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁੱਛ ਲੈਣ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਬਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਅਤੇ ਕਿਤਨੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਂ ਮਾਤਰਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?” ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੱਤਰਕਾਰ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰਾ ਬੇਵੱਸ ਹੈ ਹੀ ਪਰ ਉਸ ਸਮਰਥਕ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੌਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ 16 ਤੋਂ 17 ਸੌ ਤੱਕ ਤੁਕਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਲਗਤਾਂ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। “ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ...” ਵਾਲਾ ਸਲੋਕ ਪੰਨਾ ਨੰ: 250 'ਤੇ ਵੀ ਦਰਜ ਹੈ, ਦੁਬਾਰਾ 262 'ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਉਂ? ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਸਲੋਕ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਦੋਂ ਵਾਰ ਦਰਜ ਹਨ, ਇਹ ਕਿਉਂ? ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕੋ ਤੁਕ ਹੈ “ਛਾਡਿ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਮੁਖਨ ਕੋ ਸੰਗੁ” ਦਰਜ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਬੀੜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਬਦ ਦਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੱਸੋ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ 'ਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਸੰਪਾਦਕ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਖੋਜ ਲਈ ਕੋਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।”

ਬੜੀ ਹੋਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਸਿਪਾਂਤ ਭੰਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ? ਬਾਕੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਬੀੜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਲਗ ਮਾਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਕੋਈ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲੜਾਈ ਤਾਂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਲੜਨੀ ਅੰਖੀ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਵਾਂ ਵਿਵਾਦ ਛੇੜਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ - ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਤਾਰਪੀਡੋਂ ਕਰਨਾ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਲਵਾਉਣ ਦੇ ਲਾਲਚ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਪੰਥਕ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਜਥੇਬੰਦੀ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰੋ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਛੇਕਣ ਵਾਲੀ ਪੁਜਾਰੀ ਸ਼੍ਰੋਣੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਦੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ 'ਤੇ ਟਿਪਣੀਆਂ ਹੀ ਬੜੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਹਨ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ 'ਤੇ ਟਿਪਣੀਆਂ ਕੋਈ ਮਾਅਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਬਹਾਲ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਬੜੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਰ ਜਿੱਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀ।